ఇటూ అటూ కొండలు. మధ్యని బస్సు ప్రయాణం. జూన్ నాలుగో తారీఖు. కనబడే ప్రతి కంకర గుట్టా ఒక అగ్నిపర్వతమై కూచుంది. ఎండ నిప్పులు చెరిగిపోస్తోంది. తలకిందుల పక్షులు చెట్లనుంచి రాలి పడుతున్నాయి. రజోగుణ ప్రధానంగా బస్సు పరిగెత్తుతోంది.

గంధవరం లోకల్ ఫండ్ సత్రం దగ్గర బస్ ఆగింది. ఒకరిద్దరు ప్రయాణికులు దిగి సామాను సత్రం అరుగు మీదికి చేరుస్తున్నారు.

నాకింక ప్రయాణం చేసే ఓపిక లేదు. నాలిక తాటితాండ్రలా రసహీనమయిపోయింది. శరీరం నిప్పు లోంచి పైకి తీసినట్టుంది. మా వాడు అప్పుడే ఒక 'లెమన్ క్రష్' పుచ్చుకుని, పట్టణ సమానీత 'ఖారా కిల్లీ' ఒకటి ఎడం బుగ్గని పదిలపరచి, పత్రిక విప్పాడు, తక్కిన 15 మైళ్ళ ప్రయాణానికీ బద్ధకంకణుడై. ప్రయాణాల్లో మాత్రం మా వాడు "ఆరియు తేరిన వృద్ధమూర్తి." నేనో పట్టి మెతక. నానీను బాపతు.

మావాణ్ణి ఎట్లాగో బతిమాలి, అప్పటికి ప్రయాణం ఆపి, మర్నాడు పుదయం బస్సులో ప్రయాణం చేయడానికి ఒప్పించాను.

పెట్టెలు, బెడ్డింగులు దింపి సరాసరి సత్రంలో ప్రవేశించి, మంచి గదిలో సామాను సర్దించి గుమాస్తాను కుశల ప్రశ్న వేసి మాట్లాడుతున్నాడు మావాడు. వాడికా ప్రాంతమంతా కొట్టిన పిండి.

నేను ముఖం కడుక్కుని, గుమస్తాగారి కూజాలోని మంచినీళ్ళు సగానికి పైగా పీల్చి, నడగొట్టిన ప్రాణాన్ని గదిలో పరుపు చుట్టకు చేరవేసి ఒక 'పాసింగ్ షో' వెలిగించి స్తిమితపడుతున్నాను.

'హల్లో' అంటే 'హల్లో' అని ఒకరినొకరు పలకరించుకుని మా వాడు, మరో ఆయన కులాసాగా మాట్లాడుకుంటూ గదిలో ప్రవేశించారు. కొత్తాయన పచ్చగా- పల్చ గా, చాకులా వున్నాడు. కొత్త తరహా కళ్ళజోడు, చేతిలో లెదర్ బాగ్ వుంది. రైల్వే నావెల్ లా నవగ్గా సరదాగా మాటాడుతున్నాడు.

మా వాడు ఉభయ పక్షాల పరిచయం చేశాడు. "ఈయన నాకు ముఖ్య స్నేహితుడు. ఇన్ష్యూరెన్స్ ఏజెంట్. పేరు గణేశంగారు. సరదా మనిషి. సంగీతం మీద చాలా అభిమానం"... "ఈయన మా అన్న గారు ఫలానా. బహుశా ఎరిగే వుంటారు."

ఆధునిక మర్యాదగా ఉభయులం నమస్కరించుకుని అంతా లోకాభిరామాయణంలో పడ్డాం. సిగరెట్ల హోమం పూర్ణాహుతిగా సాగుతోంది. ప్రణయ కలాపం మొదలు పొగాకు పన్ను దాకా మా ఇష్టాగోష్ఠి పరిగెత్తుతోంది.

గణేశంగారు సిగరెట్ పీకెను బయటికి విసరడానికి ద్వారం దాకా వెళ్ళి తిరిగివస్తూ తలుపువైపు ఆశ్చర్యంగా, నిదానంగా చూసి ఫక్కున నవ్వాడు. ఎందుకల్లా నవ్వుతున్నారు అన్నాడు మావాడు కుతుకంగా. గణేశం మళ్ళా నవ్వి అన్నాడు "చూశారూ, తలుపు మీద నంబరు 6. సుమారు సంవత్సరం కిందట ఇక్కడ ఒక చిత్రం జరిగింది. తలుచుకున్నప్పుడల్లా నవ్వొస్తుంది" అని నావైపు తిరిగి "అన్నగారూ, సమయస్ఫూర్తి చెప్పవలసి వచ్చినప్పుడు ఆడవాళ్ళదండీ- ఒక్కొక్క క్రిటికల్ సిట్యుయేషన్‌లో స్త్రీ తప్పా వేసిందంటే బ్రహ్మభేద్యంగా వుంటుంది. లేకపోతే ఆనాడు నా భవిష్యం పోయి, అమర్యాదపాలైపోయి వుందునంటే నమ్మండి."

"ఏం జరిగిందేమిటండి?" అన్నాను కుతూహలంగా పరుపును జేరబడ్డవాడను లేచి కూర్చుని.

గణేశం కొత్త సిగరెట్ సంధించి దాని అంచుకు సవరించి అంటించి 'ఏం జరిగిందంటే' అని ఉపక్రమించాడు.

2

ఒకసారి మా కంపెనీ ఆర్గనైజరు మంగపతిరావు నాయుడుగారూ నేనూ నెల రోజులు ఈ సత్రంలో మకాం వేశాం. ముందుగా నేనూ, తర్వాత వారం రోజులకు ఆయనా వచ్చి, చెరో గదిలోనూ వున్నాం. ఆ ఎదురుగా కనబడే తూర్పువైపు పెద్ద గదిలో నా బస. బిజినెస్ కోసం నానా శ్రమలూ పడ్డాం. మా నాయుడు భీమా విషయంలో మహా ఘటికుడు. ప్రజలు త్రిప్పనన్నాళ్ళూ తిరిగి చివ్వరికి పాతిక మందిని పడగొట్టి, సుమారు ఏభైవేల దాకా బిజినెస్ చేయించి నాతో అన్నాడు "చూశావా పంతులూ! ఈ వ్యాపారంలో పట్టుగుంటే మరి వదలగూడదు. ఇదే సప్పదప్పళం బ్రాహ్మడైతే నిను గెత్తి పారిపోను" అని విజయశంఖం ఊదాడు.

నిజానికి మా నాయుడికి బ్రహ్మ ద్వేషం లేదు. మంచి సాయిలా ఫాయిలా మనిషి. బ్రాహ్మణ యువకుల్లోని నిర్వ్యాపారత చూస్తే అతనికి కోపం. వింత మనిషి లెండి. సంగీతమంటే ప్రాణం. కవిత్వమంటే తిట్టేవాడు.

ఆ వేళతో మా బిజినెస్ అంతా పూర్తి అయిపోయింది. వ్యాపారం పట్ల పెద్ద పులిలా మీద పడే నాయుడు ఆ రోజున నవనీతంగా మారి పరమ హుషారుగా వున్నాడు. తెల్లవారితే ప్రయాణం కట్టి విశాఖపట్నం వెళిపోతాడు. ఆ రాత్రి- ఈ నెల రోజుల్లోనూ స్నేహితులైన చుట్టుపట్లవారిని నలుగురిని పోగుచేసి తన గదిలో గానా బజానా ఏర్పాటు చేశాడు. ఈనాటి మార్కెట్టుల్లో చెలామణీ అయ్యే తెనుగు, హిందీ సినిమా పాటలు క్షుణ్ణంగా పాడే ఒక కుర్రాణ్ణి సంపాదించి తీసుకొచ్చాను నేను. నాయుడు గది అంతటా మంచి రకం అగరువత్తులు వెలిగించి, బత్తాయి తొనలు, ఏపిలు ముక్కలూ, బిస్కెట్లు రెండు మూడు పళ్ళాల్లో అమర్చాడు. పైనాపిల్, నిమ్-టోరోజ్ ఇత్యాది డ్రింకులు రెండు కేసుల్లో సిద్ధంగా వున్నాయి. చుట్టల కట్టలు, సిగరెట్ టిన్నులు వగైరా ఉత్సాహ సామగ్రి 'జాగర్త'పరచాడు. నేనే పనైనా ముట్టుకోపోతే మీరు శ్రమపడితే నేను ఒప్పను. మీరు కూడా నాకీవేళ ఒక విలువైన అతిథిగా వుండాలి' అని నవ్వుతూ ఆజ్ఞాపించి ఆ సంగీతపు కుర్రాడికి కీ ఇచ్చి విడిచిపెట్టాడు. వాడు 'నిద్ర మేలుకోరా తమ్ముడా' మొదలు 'సుఖ్ కే దుఖ్ కే' దాకా అమృత ప్రవాహంలా- తారాజువ్వలా పాడుకుపోతున్నాడు.

మిత్రులంతా డ్రింకులు సేవిస్తూ పొగలు కక్కుతూ తన్మయంగా సంగీతంలో [illegible] వింటున్నారు. చీమ కదిలితే వినబడే[illegible] ఈ సంగీత కోలాహలానికి- ఎక్కడినుంచి వచ్చిపడ్డాదో ఒక జన ప్రవాహం గదిలోకి కొట్టుకువచ్చింది. అంతా ఒక సైజు కుర్రాళ్ళు. షరాయిలు, గళ్ళలుంగీలు, లాల్చీలు, చేతుల్లేని బనియన్లు అంతా నవనాగరిక జాతి. క్రితం రోజున అనకాపల్లినుంచి పెళ్ళివారొకరు నాలుగు బళ్ళతో వచ్చి సత్రంలో దిగారు. ఇప్పుడు మనం

కూర్చున్న ఈ ప్రాంతం అంతా పెళ్ళివారితో నిండిపోయింది. వారంతా ఏదో పెద్ద కుటుంబాలకు చెందినవారు. స్త్రీలు, పురుషులూ చాలా ''స్టయిలిష్'గా వున్నారు. అవి బాణసంచాలు కావు, ఊరేగింపులు కావు, 'మేజువాణీలు కావు, ధణుతెగరగొట్టేశారు. రాత్రి ఒక రెప్పపాటు నిద్దర లేదు. పంచాగ్నిమధ్యంలా వారిమధ్యని నా గది వుండిపోయింది. కాని, తెల్లవారింతరవాత వారందరినీ చూస్తే రాత్రి నిద్రలేని కోపం మంచులా విడిపోయింది.

మా నాయుడు పెళ్ళివారి కుర్రాళ్ళని సగౌరవంగా 'రిసీవ్' చేసుకుని బహుధా సత్కరించి కూర్చోపెట్టాడు.

పాట మధుసేవలా నరాల్లో నిషా పుట్టించి ఎవ్వరినీ కదలనివ్వడం లేదు.

ఉత్తరంవైపు హాల్లో పెళ్ళివారి ఆడవారు నవ్వులతో, హాస్యాలతో మహా హడావిడిగా సాగించే బంతులాట కూడా పూర్తి కావచ్చింది. ఒక్కరొక్కరే లేచి వెళుతున్నారు. గాజులైట్లు మసకగా వెలుగుతున్నాయి. నాకు నిద్ర కూరుకువస్తోంది. నాయుడుగారు చూస్తే కదలనివ్వరు. దగ్గి ఇవతలకి వచ్చి నా గదివైపు జారాను.

3

నిద్ర కళ్ళతో వెళ్ళి నా గది తలుపులు తోశాను. తలుపు విడుతుండగానే తల తిరిగిపోయేటంత సన్న జాజి పూలవాసన గుప్పున కొట్టింది. నాకు ప్రాణం లేదు. నెళ్ళాళ్ళనుంచి ఈ సత్రపు కొయ్యబల్లల మీద నిర్బంధ బ్రహ్మచర్యం ఆచరించే నా గదిలోంచి ఈ 'మగువ పొలుపు దెలుపు నొక్క మారుతం' ఏమిటి?

నిద్రకళ్ళను బాగా తెరవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఒకవేళ నాయుడుగారి గదిలోనే వుండి పాట సుఖంలో తియ్యని కలలు కనడం లేదు గదా! అనుకున్నాను.

కళ్ళు విదిలించి, మళ్ళా నిదానంగా చూశాను. సందేహం లేదు. ఎదుట కనబడేది చక్కని పదహారేండ్ల అమ్మాయి. సన్నని తెల్ల జరీ చీర కట్టుకుంది. జడనిండా జాజిపూలు. గోడవైపు తిరిగి కాంపు కాటు మీద పరుపు దులిపి పక్క వేస్తున్నది. హరికేన్ లాంతరు ఒకటి బాగా తగ్గి వెలుగుతోంది.

ఇదేమిటి? ప్రవరాఖ్యుడి ప్రాణానికి వరూధినిలా నా మార్గంలో ఈవిడెట్లా వచ్చి పడ్డది! ముప్పావు గంట కిందట తలుపులు దగ్గరగా చేరవేసి వెళ్ళిన గదిలో ఈ అప్సరస ఎట్లా పుట్టుకువచ్చింది? ఈ తలలోని ప్రశ్న పరంపరలతో ఆలోచిస్తూ అప్రయత్నంగా నాలుగడుగులు గదిలోకి వేశాను.

''అమ్మయ్య- సంగీతం ఇప్పటికేనా మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టిందీ'' అని తిరిగిచూచి హఠాత్తుగా నోట మాట రాక నివ్వెరపడిపోయింది. నేనూ అట్లా గుడ్లప్పగించి చూస్తున్నాను. చట్టున తెలివితెచ్చుకుని రెండడుగులు వెనక్కి వేసి తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోతే సమస్యే తెగిపోను. కాని మెదడు పని చెయ్యదు. అడుగు ముందుకూ వెనక్కూ పడదు.

ఒక్కొక్కప్పుడు హఠాత్తుగా ఏ అపూర్వ రాజాంతఃపురములోనో వెళ్ళిపడ్డట్టు కల ఒస్తుంది. అద్భుత సౌందర్యంతో మెరిసిపడుతూ రాణి చెలికత్తెలతో విహరిస్తూ కనపడుతుంది. వెనక తళతళలాడే విచ్చు కత్తుల ఫారాలు, సిపాయిలు- రాజదండనం తలపునకు వచ్చి హడలిపోతాం. కళ్ళు ఎదటి సౌందర్య ప్రవాహాన్ని ఆబగా తాగుతూ వుంటాయి. చప్పున నాలుగడుగులు వెనక్కి వేసి పారిపోతే ప్రమాదం తప్పిపోతుంది. కాని, అవయవాలు పనిచెయ్యవు. మనస్సుకూ ఇంద్రియాలకూ సహాయ నిరాకరణం. నాలుగు సెకన్లు గడిచివుంటాయి.

గది గుమ్మం ముందు- మెట్లమీద- గదిలోకి వస్తూ కలకటా స్లిప్పర్ చప్పుడవుతోంది.

కొంప మునిగింది. ఆమె భర్త ఎవరో వచ్చి భీముడు కీచకుణ్ణి గొంతు నొక్కి చంపినట్టు చంపితే ''ఎవరు నువ్వు- ఎందుకు వచ్చావు దొంగ దొంగ'' అని కసికొద్దీ కేకలు వేస్తే-? చాలా ప్రమాదంలో పడ్డాను.

పక్కా తెలివయిన పిల్ల స్థితి చప్పున గ్రహించింది. చట్టున కుడిచేత్తో ఎడం చెయ్యి చూపుడువేలు పట్టుకుని ''అయ్యో ఈ వేలు గొడ్డలితో... చీల్చినట్టు బాధపెడుతోందండీ. అన్నయ్యగారూ! మీకు మంత్రం ఒచ్చునేమో వెయ్యండి. అయ్యో- బతికే బాధ కాదండి ఇది'' అంటూ మంచంమీద కుప్పగా కూచుని బాధపడుతోంది. పాపం జుట్టు చెదిరిపోయింది. కళ్ళు చెమ్మగిలాయి. అంత చక్కని ముఖం బాధతో అట్లా ముడతలు ముడతలు పడడం చూడలేకపోయాను. ''అమ్మా భయం లేదు. ఒక్క నిమిషం మంత్రం వేస్తే సర్దుకుంటుంది. బాధ వచ్చినప్పుడే ఓర్చుకోవాలి'' అక్కడ టేబిలుమీద వున్న జపాను సెల్యులాయిడ్ దువ్వెన తీసి వేలుమీద మంత్రించడం ప్రారంభించాను. ఇంతలో కలకటా స్లిప్పర్ల ధ్వని, ఒక పాతికేళ్ళ యువకుడుగా మారి- ఆయన ఆత్రుతగా లోపలికి ఒచ్చాడు. ఆయన్ను చూచి ఆమె దుఃఖం మరింత హెచ్చింది. ''ఇప్పుడే పరుపు తీసి పక్క వేస్తుంటే ఎక్కడినుంచి వచ్చిందో మాయ తేలు చంపేసిందండీ- సమయానికి మీరు లేరు. అన్నయ్య గారు నా ఏడుపు విని పక్కగదిలోంచి పరిగెత్తుకువచ్చి మంత్రం వేస్తున్నారు.'' వేలు వెనక్కు తీసుకుని చేతుల్లో ముఖం పెట్టుకుకూర్చుంది ముఖ కవళిక ఏదీ కనపడనివ్వకుండా. ఆయన దగ్గరగా వచ్చి ''మరి కొంచెంసేపు మంత్రం వేయించుకోరాదూ- బాగా నయంగా వుంటుందేమో'' అన్నాడు, పాపం. అతికష్టం మీద నవ్వాపుకుని నేనన్నాను ''ఇక అక్కరలేదండి. క్రమంగా అదే నయమవుతుంది. కాస్త మంత్రం పట్టివ్వాలి.'' ఆయన చాలా కృతజ్ఞత కనపరుస్తూ ''శ్రమ ఇచ్చినందుకు క్షమించాలి. దైవంలా అడ్డు పడ్డారు- థాంక్యూ'' అన్నాడు మర్యాదగా.

నిజంగా నాకు దైవంలా అడ్డుపడ్డ ఆయన భార్యకూ మనస్సులో నమస్కారం చేశాను.

''అబ్బే దానికేమిటండి- బాధపడుతూ వుంటే చూడగలమా? పరిచయం లేకపోయినా చనువు తీసుకున్నందుకు...'' ఆయన అడ్డుకుని ''చాల్లెండి- ఎంత మాట-'' అనగానే ఆమెవైపు మళ్ళా తిరిగి చూడకుండా ఆపత్తు దాటినట్టు ఆ గది గుమ్మం దాటి బైటపడ్డాను. తీరా తలుపువేపు చూస్తే- అది నా గది కాదు. ఆరో నెంబరు గది! పక్క 5 నంబరు గదిలో నా బస. ఖర్మం- ఈ సత్రపు గదులన్నీ ఒక అచ్చులో పోత పోసినట్టుంటాయి. ఆ అలమరలు, కిటికీలు, బల్లలు- అన్నీ ఒక్కతరహా- ఎంత పని జరిగిందీ! అనుకుంటూ నా గదిలోకి వెళ్ళి పడుకున్నాను.

అట్లా చరిత్రాత్మకమైంది ఈ గది! నాటికి నేడు ఈ గదిలో కాలుపెట్టాను'' అని నవ్వుతూ గణేశం గారు కథ పూర్తి చేశారు.